

Procedura postępowania w przypadku kradzieży na terenie szkoły

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t. j. Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.) – art. 33 ust. 1 pkt 1

Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Karny (Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.) – art. 278

Ustawa z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks Wykroczeń (t. j. Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275, z późn. zm.) – art. 119 i art. 126

Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (t. j. Dz. U. z 2010 r. Nr 33, poz. 178, z późn. zm.).

Kradzież (art. 278 kk) - zabór cudzej rzeczy w celu przywłaszczenia. Pod pojęciem zaboru rozumie się fizyczne wyjęcie rzeczy spod władztwa właściciela. Dotyczy to również przedmiotu **pozostawionego przez niego w znanym mu miejscu w zamiarze późniejszego jej zabrania**. Wymóg dokonania zaboru oznacza, że **nie jest możliwa kradzież rzeczy znalezionej przez sprawcę lub jemu powierzonej**. Nie wyklucza to odpowiedzialności za inne przestępstwo, a mianowicie za przywłaszczenie.

Kradzież rzeczy ruchomej o wartości nieprzekraczającej 250 zł stanowi wykroczenie (art. 119 k. w.). Ograniczenie to nie dotyczy kradzieży broni, amunicji i materiałów lub przyrządów wybuchowych, które znajdują się lub mogą się znajdować na wyposażeniu pracowni przysposobienia obronnego. Kradzież tych przedmiotów jest zawsze przestępstwem, niezależnie od ich wartości. Wartość przedmiotu przestępstwa nie ma również znaczenia przy zaborze karty bankomatowej.

Wykroczeniem pozostaje również zabór w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej przedstawiającej wartość niemajątkową, np.: pamiątkowy dyplom dla właściciela lub zdjęcie osoby najbliższej (art. 126 § 1 k.w.).

Wymienione zachowania są **czynem karalnym** w rozumieniu przepisów ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich, jeśli sprawcą jest uczeń, który ukończył 13 lat a nie ukończył 17 lat.

Natomiast z **przestępstwem** mamy do czynienia wtedy, jeżeli któryś z wymienionych czynów popełni uczeń, po ukończeniu 17 lat. W takiej sytuacji mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks Karny.

W każdym przypadku popełnienia czynu karalnego przez ucznia, który nie ukończył 17 lat, należy zawiadomić policję lub sąd rodzinny, a w przypadku popełnienia przestępstwa przez ucznia, który ukończył 17 rok życia prokuratora lub policję (Upn i art. 304 KPK).

Tryb postępowania w przypadku kradzieży na terenie szkoły

Działania w przypadku ustalenia sprawcy kradzieży:

1. Uczeń ma obowiązek zawiadomić nauczyciela prowadzącego zajęcia o kradzieży natychmiast po stwierdzeniu tego faktu.
2. Jeżeli stwierdzenie faktu kradzieży ma miejsce na przerwie uczeń powinien poinformować o tym wychowawcę, a w przypadku, gdy wychowawca jest nieobecny w danej chwili w szkole, kradzież należy zgłosić pedagogowi szkolnemu.
3. Nauczyciel lub wychowawca wyjaśnia okoliczności zdarzenia:
 - a) ustala kiedy uczeń zauważył brak skradzionej rzeczy,
 - b) ustala wartość skradzionej rzeczy,
 - c) ustala świadków zdarzenia,
 - d) ustala krąg osób podejrzanych.
4. W przypadku znalezienia skradzionej rzeczy nauczyciel powiadamia wychowawcę, pedagoga szkolnego oraz dyrektora szkoły.
5. Wychowawca i pedagog szkolny spisują protokół z przebiegu zdarzenia.
6. Wychowawca powiadamia rodziców/opiekunów prawnych sprawcy kradzieży oraz rodziców/opiekunów prawnych poszkodowanego ucznia.
7. Dyrektor szkoły w obecności wychowawcy i pedagoga szkolnego odbywa rozmowę ze sprawcą kradzieży i jego rodzicami/opiekunami prawnymi.
8. Sprawca kradzieży zobowiązany jest do naprawienia szkody, tj. do zwrotu skradzionej rzeczy lub jej równowartości w przypadku, gdy uległa ona uszkodzeniu bądź w przypadku niemożności jej zwrotu a także do zadośćuczynienia pokrzywdzonemu szkody w formie przeprosin.
9. Dyrektor szkoły wspólnie z wychowawcą ustala sankcje wobec ucznia zgodnie z systemem kar określonych w Statucie Szkoły i przekazuje rodzicom/ opiekunom prawnym informację na temat konsekwencji wyciągniętych w stosunku do ich dziecka.
10. W przypadku powtórzenia się kradzieży dokonanej przez tego samego ucznia oraz w przypadku kradzieży rzeczy o znacznej wartości, a także w przypadku braku

współpracy ustalonego sprawcy kradzieży i jego rodziców/opiekunów prawnych dyrektor szkoły powiadamia policję i sąd rodzinny.

Działania w przypadku trudności z ustaleniem sprawcy i nie znalezieniem skradzionej rzeczy:

1. W przypadku nie znalezienia skradzionej rzeczy i trudności z ustaleniem sprawcy nauczyciel powiadamia wychowawcę, pedagoga szkolnego oraz dyrektora szkoły.
2. Wychowawca wspólnie z pedagogiem szkolnym spisuje protokół z przebiegu zdarzenia i powiadamia rodziców poszkodowanego ucznia.
3. Na podstawie protokołu z przebiegu zdarzenia dyrektor szkoły podejmuje decyzję o dalszym postępowaniu np. o zawiadomieniu policji.

Działania w przypadku dokonania kradzieży poza terenem szkoły:

1. Wychowawca powiadamia o zdarzeniu rodziców/opiekunów prawnych sprawcy kradzieży.
2. Dyrektor szkoły w obecności wychowawcy i pedagoga szkolnego odbywa rozmowę ze sprawcą kradzieży i jego rodzicami/opiekunami prawnymi.
3. Dyrektor szkoły wspólnie z wychowawcą ustala sankcje wobec ucznia zgodnie z systemem kar określonych w Statucie Szkoły i przekazuje rodzicom/ opiekunom prawnym informację na temat konsekwencji wyciągniętych w stosunku do ich dziecka.
4. O kradzieży policję informuje osoba poszkodowana.

Dalsze działania w szkole po zdarzeniu

Krok 1.

Zobowiązanie wychowawców do poruszenia problemu

Wychowawca klasy ucznia, który dopuścił się kradzieży, jest zobowiązany do przeprowadzenia zajęć uczących poszanowania cudzej własności (podczas godzin z wychowawcą np.: w formie prelekcji, filmu dydaktycznego, warsztatów)

Wychowawca jest również zobowiązany do zintensyfikowania działań wychowawczych i profilaktycznych, związanych z problemem kradzieży wynikających z programu wychowawczego szkoły i programu profilaktyki. Osobą pomocną jest tu pedagog/psycholog szkolny.

Krok 2.

Zaangażowanie pedagoga szkolnego do pracy ze sprawcą kradzieży

Pedagog (za zgodą rodziców/opiekunów prawnych, również we współpracy z psychologiem) podejmuje indywidualną pracę z uczniem, który dopuścił się kradzieży (obserwacja

zachowania ucznia, prowadzenie rozmów wyjaśniających naganność zachowania, rozpoznanie przyczyny) i, ewentualnie kieruje ucznia na dalszą terapię.

Krok 3.

Stworzenie możliwości anonimowego informowania o kradzieżach

W porozumieniu z radą pedagogiczną stworzenie uczniom możliwość bezpiecznego zgłaszania informacji o wszelkich przypadkach kradzieży, jej okolicznościach oraz sprawcach. (np. założenie skrzynki, do której uczniowie będą mogli anonimowo wrzucać kartki z informacjami)

Krok 4.

Zgłaszanie policji przypadku kradzieży

Zgłoszenie policji przypadku kradzieży na terenie szkoły po uzyskaniu takiej informacji.

Krok 5.

Uświadomienie uczniów i rodziców na temat odpowiedzialności karnej za popełnienie kradzieży

Może się to odbywać w różnych formach np. prelekcja wychowawcy, czy pedagoga szkolnego, spotkanie dla uczniów i rodziców, z policją lub kuratorem sądowym, dotyczące odpowiedzialności nieletnich za popełnienie czynów karalnych.